

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:831

av Helén Pettersson i Umeå (S)

Sveaskogs arrendepriiser

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sveaskogs arrendepriiser inte ska vara marknadsledande och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Under de senare åren har det statligt ägda Sveaskog genomfört betydande höjningar av sina jaktarrenden i de norra delarna av landet. I vissa fall har prishöjningarna varit flera hundra procent, och detta i kombination med höga fällavgifter på älg gör att allt fler jägare och jaktlag inte längre har råd att förlänga sina arrenden. Det finns exempel på när priset per fälld älg närmar sig 35 000–40 000 kronor, och då är det omöjligt för de allra flesta att fortsätta jaga. Detta är något som Sveaskog inte ser som något större problem då de menar att det finns många andra än de i området boende som är mer köpstarka som de kan sälja jakten till.

De jägare och jaktlag som under lång tid har arrenderat marker i den delen av landet som de bor i tar dock oftast ett stort ansvar för de marker de jagar på och de viltstammar som de förvaltar. Det handlar om en långsiktig förvaltning för att få hållbara viltstammar, och långsiktig förvaltning är något som gynnar även markägarna, i detta fall skogsbolaget Sveaskog.

Att istället arrendera ut marken till de jägare och jaktlag som för stunden har råd riskerar att minska långsiktigheten i viltstammarnas förvaltning, och det finns också en uppenbar risk att tilldelade älgar inte kommer att fällas i samma utsträckning. Detta är annars något som skogsbolagen anser vara av högsta vikt för att minska betesskadorna,

ett problem som det talas allt oftare om. Om betesskadorna är ett problem man vill få bukt med borde man vara mån om att älgförvaltningen på markerna tas om hand på bästa sätt, och med kontinuitet.

Att agera som prisdrivande på marknaden är en ovanlig roll för ett statligt ägt bolag. Det borde inte vara Sveaskogs roll att driva upp priserna på jaktarrenden så att de människor som bor i områdena inte har råd att fortsätta arrendera. Tvärtom, som statligt bolag ägt av svenska folket, bör man värna de som tar ansvar för långsiktighet och god viltvård, och ge förutsättningar för människor att bo kvar i glesbygd. Sveaskog är en betydande markägare som skapar arbetstillfällen, och också är beroende av att människor bor kvar i glesbygd.

Därför bör staten undersöka möjligheterna att Sveaskog tar ansvar för att långsiktig viltvård möjliggörs på deras marker, snarare än kortsiktiga vinster från pengastarka tillfälliga jaktbesökare.

Helén Pettersson i Umeå (S)